

— . . . wunderbar ! . . .

— Yes, indeed, . . . it is wonderful ! . . . Astonishing ! . . .

Така възкликавахъ кореспондентитѣ, и подсвачахъ отъ сѣдлата си, като че ги бѣ оса ужилила, когато видѣхъ картината, която испъкна на прѣдъ имъ.

Тѣзи чудна картина, която съ своята оригиналность смая, слиса и тѣзи хора, които рѣдко може да се смалятъ отъ нѣщо, това *tableau vivant* прѣдставляваше една натоварена кола, въ която отъ дѣсната страна на ярема бѣше впрѣгнать единъ волъ, а отъ лѣвата . . . единъ старецъ съ побѣлели косми !

Що да прави сиромаштъ дѣдо Ранчо ? ! . . . Колата застана на срѣдъ пътъ, а пътъ тѣсенъ, войската трѣбва да мине, па . . . като нѣма вече мурджо, онъ ще помогне ! . . . Що да чини ? ! . . . Единъ волъ кола не тегли, па и пхти хлѣзгавъ, надолитъ, сарпъ, ... други колай не му остана, освѣнъ да замѣни самъ свой мурджо ! . . .

Другъ единъ отъ четирмата коняника почна да рисува, на бърза ръка, по-забѣлѣжителнитѣ чърти отъ тѣзи жива картина и, слѣдъ единъ мѣсець нѣщо, тя бѣ прѣдadena съ живи чърти въ една илустрация, съ слѣдующето пояснение : „фуражния транспортъ за снабдяване съ храна българскитѣ побѣдоносни войски“ ! . . .

Дѣдо Ранчо потегли да отбѣне колата възъ една полянка, кото му се виждаше по-малко стрѣмна, па като прѣмине войската, като се исчисти пхтя, лесно ще искара колата и, у Божо име, ще привтаса нѣкадѣ, кадѣто хората иматъ нужда отъ брашно. Ама кадѣ иматъ нужда, кому ще го прѣдаде, кога ще го стовари — това дѣдо Ранчо не знае, па и що му трѣбва да знае ? Който е гладенъ, онъ самъ ще търси . . . . та малко ли сж гладни хора ? ! . . .

Тпру у у Сивчо ! . . . Стоòòòò, стòòòò ! . . . Тцъ ! тцъ ! тцъ ! . . . ами сега ? ! . . . О, черна неволя ! . . . легни, па мри ! . . .

Полянката, на кадѣто отбѣи дѣдо Ранчо, не била полянка, а една прѣспа отъ навѣянъ снѣгъ, въ една дълбока урва, кадѣто бѣдния старецъ се провали, заедно и съ свой Сивчо, па и съ колата и съ цѣлния съ брашно чуваль ! Дордѣ да рече да стукне колата, а той пропадна до поясъ ! . . Хайде онъ сгрѣшилъ, що сгрѣшалъ, ами що е криво добичето да се дави по прѣснитѣ ? ! . . Дѣдо Ранчо пружи ръка и едвамъ дохвана жеглата отъ дѣсния яремъ, та ж извади. Сивчо измъкна главата си изъ ярема, помжчи се да се подѣмне съ